

Πέμπτη, 7 Νοεμβρίου 2024, ώρα 18:00,

Παρουσίαση της πρόσφατης ΕΚΔΟΣΗΣ στο πλαίσιο των δράσεων του ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ – Κ.Ε.Π. !!! ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ 16 ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΩΝ από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ στη ΡΩΣΙΚΗ από τους ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ του Κ.Ε.Π. !!! υπό την εποπτεία της καθηγήτριας Ελληνίδας φιλολόγου ΚΛΑΥΔΙΑΣ ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗ !!!
Εμπνευστής του όλου εκδοτικού εγχειρήματος, χορηγός-μαικήνας της έκδοσης – ΚΛΑΥΔΙΑ ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗ !!!

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του ΕΜΠΝΕΥΣΤΗ και ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗ-ΜΑΙΚΗΝΑ της ΕΚΔΟΣΗΣ, Ελληνίδας φιλολόγου ΚΛΑΥΔΙΑΣ ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗ !!!

Καλησπέρα σε όλους, όσοι παρευρίσκεστε στην αποψινή εκδήλωση.

Θα ήθελα πολύ να είμαι μαζί σας αυτή τη στιγμή ως φυσική παρουσία, αλλά αυτό, όπως καταλαβαίνουμε όλοι, δεν είναι δυνατόν.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι μου λείπει πολύ η Μόσχα και τα μαθήματα που είχα επί 2,5 χρόνια περίπου με τους σπουδαστές μου εκεί.

Ας έρθουμε όμως στο θέμα μας: Σχετικά με το βιβλίο που παρουσιάζεται σήμερα από το ΚΕΠ.

Η αλήθεια είναι ότι όσα έχω να πω γι' αυτό τα αναφέρω ήδη στον πρόλογο του βιβλίου, ο οποίος όμως δεν είναι μεταφρασμένος στα ρωσικά. Θα φροντίσω να μη

σας κουράσω πολύ, πάντως, επαναλαμβάνοντας τα ίδια, μια που θεωρώ ότι κάποιοι από το κοινό γνωρίζουν ελληνικά.

Η ιδέα για τις μεταφράσεις γεννήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2018. Είχα ήδη ξεκινήσει τακτικά μαθήματα στο ΚΕΠ από τον Ιανουάριο του ίδιου χρόνου.

Είχα γνωρίσει τους σπουδαστές μου, το υψηλό τους επίπεδο, το ενδιαφέρον και την αγάπη τους για την ελληνική γλώσσα. Ήξερα τις δυνατότητές τους και σκεφτόμουν ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε κάτι παραπάνω από απλά μαθήματα. Με άλλα λόγια, κάτι που να μείνει και να αφορά και άλλους, όχι μόνο εμάς.

Αντιλαμβανόμενη τις δυσκολίες της μετάφρασης, αν και δεν είχα ουσιαστικά ασχοληθεί με κάτι τέτοιο η ίδια, έψαχνα για σύντομα κείμενα, τα οποία θα μπορούσαμε να διαχειριστούμε. Φυσικά εδώ θα πρέπει να τονίσω τον καταλυτικό ρόλο που έπαιξε η παρουσία μεταξύ των σπουδαστών της Ανζελίκας Ισκαντεριάν: Με πάρα πολύ καλές γνώσεις της ελληνικής γλώσσας και όχι μόνο, και με ειδικευση στον τομέα της μετάφρασης. Χωρίς αυτήν, δε θα τολμούσα να σκεφτώ την ανάληψη ενός τέτοιου έργου. Ήθελα να γίνει μια άρτια εργασία, γιατί από την αρχή είχα στο μυαλό μου την έκδοσή της. Δεν είχα σκοπό να κάνουμε μια απλή άσκηση.

Δύο πολύ καλοί φίλοι από την Ελλάδα, ποιητές και φιλόλογοι, η **Τασούλα Καραγεωργίου** και ο **Αντώνης Περαντωνάκης** μου υπέδειξαν την ιστοσελίδα που έχει δημιουργήσει ο επίσης ποιητής **Γιάννης Πατίλης**. Από εκεί άντλησα τα περισσότερα διηγήματα που περιλαμβάνονται στην ανθολόγηση. Τα κριτήρια της επιλογής των διηγημάτων ήταν καθαρά υποκειμενικά: κείμενα που άρεσαν σε μένα και που πίστευα πως θα αρέσουν και στους σπουδαστές και ενδεχομένως και στο ρωσικό κοινό: όχι μόνο καλογραμμένα αλλά και με νόημα, κείμενα με έντονο το ανθρώπινο συναίσθημα ή και με χιούμορ, ορισμένα τουλάχιστον από αυτά.

Τα ελληνικά κείμενα δόθηκαν στους σπουδαστές από τον Ιανουάριο του 2019, απ' όσο θυμάμαι. Οι μεταφράσεις ετοιμάστηκαν μέχρι τον Μάιο ή τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς. Παράλληλα, και στη συνέχεια, άρχισε η επιμέλειά τους, η οποία με πολλά και μερικές φορές πάρα πολύ μεγάλα διαλείμματα κράτησε σχεδόν ως το τέλος του 2023. Αρχικά στη Μόσχα, για όσο διάστημα ήμουν εκεί, και συνεχίστηκε και αφού επέστρεψα στην Αθήνα μέσω skype. Και αυτό χάρι στην υπομονή της **Ανζελίκας Ισκαντεριάν**, που ποτέ δεν δυσανασχέτησε με τις τόσες διευκρινίσεις που ζητούσα, μια που οι δικές μου γνώσεις της ρωσικής είναι περιορισμένες. Να αναφέρω επίσης και τις συναντήσεις – διαδικτυακές κυρίως – με μια ομάδα σπουδαστών η οποία επίσης συνέβαλε στην επιμέλεια των ρωσικών κειμένων. Στην ομάδα αυτή συμμετείχαν η Λυδία Νι, η Ναταλία Κάσινα, ο Ίγκορ Μακάροφ, η Όλγα Μίσινα, η Έλενα Σουρζίκοβα και η Όλγα Κλέβιτς. Οι τρεις τελευταίες συγκαταλέγονται και

ανάμεσα στους μεταφραστές. Θα πρέπει να διευκρινίσω ότι η επιμέλεια αποδείχτηκε πολύ πιο χρονοβόρα και απαιτητική εργασία από την καθαυτού μετάφραση.

Είμαι σίγουρη πως οι πιο πολλοί από όσους γνώριζαν για το εγχείρημα αυτό δεν περίμεναν ότι μετά από τόσα χρόνια θα ολοκληρωνόταν. Είχε γίνει όμως τόση δουλειά, που θα ήταν κρίμα να μην αξιοποιηθεί. Εκτός αυτού, το είχα υποσχεθεί πρώτα στον εαυτό μου και μετά στους άλλους ότι το έργο αυτό θα ολοκληρωθεί, παίρνοντας τη μορφή βιβλίου. Να πω εδώ ότι πιστεύω στο έντυπο βιβλίο. Μπορεί η ηλεκτρονικές εκδόσεις συχνά να εξυπηρετούν και ξέρω ότι είναι σε ευρεία χρήση στη Ρωσία. Όμως το έντυπο βιβλίο, επιτρέψτε μου την έκφραση, είναι πιο «αληθινό», είναι πραγματικό βιβλίο.

Χάρη στην πρόταση και την επίμονη σύσταση ενός άλλου φίλου, του **Βαγγέλη Βουρδουμπάκη**, η έκδοση που τελικά πραγματοποιήθηκε, κοσμήθηκε με αυτή την ωραιότητα και απόλυτα ταιριαστή εικόνα που υπάρχει στο εξώφυλλο. Πρόκειται για ξυλογραφία του **Γιάννη Κυριακίδη**, ο οποίος με ξεχωριστή ευγένεια – η οποία ούτως ή άλλως τον χαρακτηρίζει – μου έδωσε την άδεια να τη χρησιμοποιήσω. Πόντιος, γεννημένος στην πρώην σοβιετική ένωση, είναι εδώ και χρόνια εγκατεστημένος στην Ελλάδα. Διακεκριμένος και αναγνωρισμένος καλλιτέχνης και στις δύο χώρες, ζωγράφος, αλλά κυρίως εξαιρετικός, μοναδικός θα έλεγα, τεχνίτης της ξυλογραφίας.

Το τεχνικό μέρος της έκδοσης το ανέλαβε ο εκδοτικός οίκος «Παρασκήνιο», με τα στελέχη του οποίου με συνδέει παλιά γνωριμία και σχέσεις εμπιστοσύνης. Θα ήθελα εδώ να σημειώσω ότι μπορεί το βιβλίο να έχει βγει με τη σφραγίδα ενός εκδοτικού οίκου αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για αυτοέκδοση, αυτό που στα ρωσικά λέγεται, αν δεν κάνω λάθος, самиздат. Δεν επεδίωξα να πάρω χρηματοδότηση από πουθενά, γιατί θέλησα να έχω τον πλήρη έλεγχο, την πρωτοβουλία αλλά και την ευθύνη για το αποτέλεσμα. Κι αυτό το έκανα επειδή γνωρίζω πολύ καλά, από παλαιότερη εμπειρία, τις ιδιαιτερότητες της εκδοτικής διαδικασίας, όπου πρέπει κανείς να είναι σε θέση να φροντίζει και να ελέγχει τα πάντα, ως και την παραμικρή λεπτομέρεια.

Θα είχε, φυσικά, περισσότερο νόημα η κυκλοφορία του βιβλίου αυτού στη Ρωσία, παρά στην Ελλάδα. Όμως αυτό δεν είναι δυνατόν, υπό τις παρούσες μάλιστα συνθήκες. Εύχομαι κάποτε να υπάρξει η δυνατότητα κυκλοφορίας του και στη Ρωσία σε έντυπη μορφή, όπως εύχομαι να πραγματοποιηθούν κι άλλες παρόμοιες εκδόσεις που θα φέρνουν πιο κοντά τον πολιτισμό και τις γλώσσες των δύο λαών, τους οποίους ούτως ή άλλως συνδέουν πολλά, από το μακρινό παρελθόν μέχρι σήμερα.

Σας ευχαριστώ για την παρουσία σας, ευχαριστώ που με ακούσατε, και κυρίως ευχαριστώ το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού και προσωπικά την κα Θεοδώρα Γιαννίτση η οποία είχε την πρωτοβουλία για την αποψινή παρουσίαση.

• ПРАВОУГОЛЬСТВО МОСКВЫ
 • Департамент культуры города Москвы
 • «Международный культурный диалог»
 • Государственное бюджетное учреждение города Москвы
 «МОСКОВСКИЙ ДОМАЦИОНАЛЬНЫЙ ЦЕНТР»
 • РГО «Греческий культурный центр»

ПРЕЗЕНТАЦИЯ СБОРНИКА

«16 коротких рассказов», переведённых на русский язык учениками Греческого культурного центра, под руководством филолога и педагога **Клавдии Кандилапти**

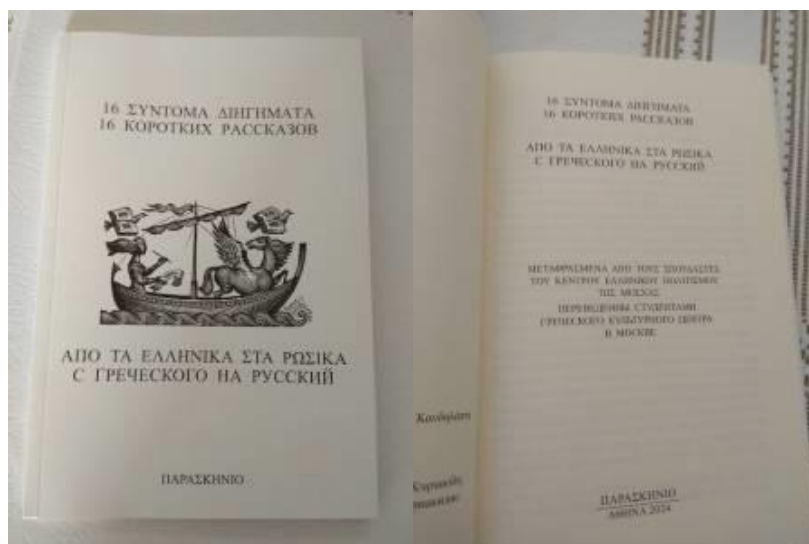
7 ноября 2024 года в 18.00, зал 4

 Вход по предварительной записи и предъявленному паспорту.
 Справки по телефону: +7 (495) 625-24-95, +7 (495) 769-48-99
 МОСКОВСКИЙ ДОМАЦИОННЫЙ ЦЕНТР
 ул. Мясницкая, д. 15, стр. 1, эт. 1, к. 101 «Бриг» «Бриг» «Бриг»
www.mdc.ru

Фото: Греческий культурный центр
 Фото: Греческий культурный центр

Четверг, 7 ноября 2024г., время 18:00,

Московской Дом Национальностей !!!

Презентация НОВОГО ИЗДАНИЯ ГРЕЧЕСКОГО КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРА – ГКЦ !!! 16 ГРЕЧЕСКИХ РАССКАЗОВ, ПЕРЕВЕДЕННЫХ на РУССКИЙ ЯЗЫК УЧЕНИКАМИ ГКЦ !!! Автор, идейный вдохновитель всего проекта, его же спонсор и меценат - греческий педагог-филолог КЛАВДИЯ КАНДИЛАПТИ !!!

ВЫСТУПЛЕНИЕ – ПРИВЕТСТВИЕ АВТОРА, СПОНСОРА-МЕЦЕНАТА ПРОЕКТА, греческого филолога

КЛАВДИИ КАНДИЛАПТИ !!!

Добрый вечер всем присутствующим на сегодняшнем мероприятии.

Мне бы хотелось быть с вами прямо сейчас в физическом присутствии, но это, как мы все понимаем, невозможно.

Хочу вас заверить, что я очень скучаю по Москве и тем занятиям, которые я проводил там около 2,5 лет со своими учениками.

Но давайте перейдем к нашей теме: О книге, представленной сегодня ГКЦ .

Правда в том, что то, что я хочу сказать по этому поводу, я уже упоминаю в предисловии к книге, которая не переведена на русский язык. Однако я постараюсь не слишком утомить вас повторением того же самого, так как полагаю, что часть аудитории знает греческий язык.

Идея переводов родилась в сентябре 2018 года. С января того же года я уже начала регулярные занятия в ГКЦ.

Я познакомилась со своими учениками, их высоким уровнем, их интересом и любовью к греческому языку. Я знал их потенциал и думал, что мы сможем сделать больше, чем просто уроки. Другими словами, что-то, что останется и будет касаться других, а не только нас.

Понимая трудности перевода, хотя сама я с таким делом фактически не занималась, я искала короткие тексты, с которыми мы могли бы справиться. Конечно, здесь я должна особо подчеркнуть, важнейшую, краеугольную роль в реализации всего проекта нашей студентки **Анжелики Искандерян**: С очень хорошим знанием греческого языка и не только, а также с опытом работы в области перевода. Без нее я бы не осмелилась и подумать о реализации такого проекта. Мне хотелось, чтобы это была идеальная работа, потому что с самого начала я имел в виду ее публикацию. Я не собирался давать нам простое упражнение.

Два очень хороших друга из Греции, поэты и филологи, **Тасула Карагеоргиу** и **Антонис Перантонакис**, указали мне на сайт, созданный поэтом **Яннисом Патилисом**. Отсюда я почерпнула большую часть рассказов, вошедших в антологию. Критерии отбора рассказов были чисто субъективными: тексты, которые мне нравились и которые, как мне казалось, понравятся студентам и, возможно, российской публике: не только хорошо написанные, но и содержательные, тексты с сильными человеческими эмоциями или, по крайней мере, юмором. некоторые из них.

Насколько я помню, греческие тексты студентам давали с января 2019 года. Переводы были подготовлены к маю или июню того же года. Тогда же, а затем началось их курирование, обработка, которое с многочисленными, а иногда и очень длительными перерывами продолжалось почти до конца 2023 года. Первоначально в Москве, пока я там находился, и продолжалось после моего возвращения в Афины по скайпу. И это благодаря терпению нашей **Анжелики Искандерян**, которая никогда не возражала против многочисленных разъяснений, которые я регулярно запрашивала, поскольку мое собственное знание русского языка ограничено. Отдельно отмечу встречи – в основном онлайн – с группой студентов, которые также участвовали в редактировании

русских текстов. В этой группе участвовали **Лидия Ни, Наталья Кашина, Игорь Макаров, Ольга Мишина, Елена Суржикова и Ольга Клевич**. К числу переводчиков причисляются и последние трое. Должна подчеркнуть, что редактирование оказалось гораздо более трудоемкой и требовательной задачей, чем собственно перевод.

Я уверена, что большинство из тех, кто знал об этом проекте, не ожидали, что спустя столько лет он будет завершен. Однако проделана такая большая работа, что было бы жаль не воспользоваться ею. Кроме того, я пообещала сначала себе, а затем и другим, что эта работа будет завершена и примет форму книги. Позвольте мне сказать здесь, что я верю в печатную книгу. Пусть электронные издания часто применяются, и я знаю, что они широко используются и реализовываются в России, но печатная книга, позвольте мне так выразиться, более «правдива», это настоящая книга.

Благодаря предложению и настойчивой рекомендации другого друга, **Вангелиса Вурдубакиса**, наконец реализованное издание было украшено этим красивым и идеально подходящим изображением на обложке. Это гравюра на дереве художника **Янниса Кириакидиса**, который с особой добротой – которая в любом случае его характеризует – дал мне разрешение использовать ее. Понтийского происхождения грек, родившийся в бывшем Советском Союзе, уже много лет живет в Греции. Выдающийся и признанный в обеих странах

художник, живописец, но прежде всего прекрасный, я бы сказала уникальный, мастер гравюры по дереву.

Техническую часть публикации взяло на себя издательство «**Параскинио**», с руководителями которого меня связывают давние связи и доверительные отношения. Здесь хотелось бы отметить, что книга, возможно, и вышла под печатью издательства, но на самом деле это самоиздание, что по-русски называется, если не ошибаюсь, самиздат. Я не стремилась откуда-либо получить финансирование, потому что хотела иметь полный контроль, инициативу и ответственность за результат. И поступила так именно потому, что очень хорошо знаю, по предыдущему опыту, особенности издательского процесса, где нужно уметь внимательно следить и контролировать все, даже самые мелкие детали.

Конечно, было бы разумнее выпустить эту книгу в России, чем в Греции. Но это невозможно в нынешних условиях. Я надеюсь, что когда-нибудь ее можно будет издать в печатном виде в России так же, как я надеюсь, что появятся и другие подобные издания, которые сблизят культуру и языки двух народов, которых многое связывает из далекого прошлого в наши дни.

Спасибо за ваше присутствие, спасибо за то, что выслушали меня, и прежде всего я благодарю **Греческий Культурный Центр - ГКЦ** и лично г-жу Теодору Янници, которая выступила с инициативой сегодняшней презентации.

